

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

Nařízení Komise (ES) č. 328/2009 ze dne 22. dubna 2009 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	1
★ Nařízení Komise (ES) č. 329/2009 ze dne 22. dubna 2009, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1165/98 o konjunkturálních statistikách, pokud jde o aktualizaci seznamu proměnných, frekvenci vypracovávání statistik a úroveň podrobnosti členění a agregace proměnných ⁽¹⁾ ..	3
★ Nařízení Komise (ES) č. 330/2009 ze dne 22. dubna 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2494/95, pokud jde o minimální standardy pro nakládání se sezónními produkty v rámci harmonizovaných indexů spotřebitelských cen ⁽¹⁾	6

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Komise

2009/339/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 16. dubna 2009 o změně rozhodnutí 2007/589/ES, pokud jde o zahrnutí pokynů pro monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech z činností v oblasti letectví (oznámeno pod číslem K(2009) 2887) ⁽¹⁾.....** 10

Tiskové opravy

- ★ **Oprava Směrnice Komise 2009/36/ES ze dne 16. dubna 2009, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení přílohy III uvedené směrnice technickému pokroku (Úř. věst. L 98 ze dne 17.4.2009)** 30
- ★ **Oprava směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení Evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství (Úř. věst. L 254 ze dne 30.9.1994) (Zvláštní vydání v českém jazyce, kapitola 5, svazek 2, s. 232)** 30

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 328/2009

ze dne 22. dubna 2009

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“)⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 23. dubna 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. dubna 2009.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	JO	93,2
	MA	73,5
	TN	139,0
	TR	104,6
	ZZ	102,6
0707 00 05	JO	155,5
	MA	55,7
	TR	109,4
	ZZ	106,9
0709 90 70	JO	220,7
	MA	28,1
	TR	86,7
	ZZ	111,8
0805 10 20	EG	45,4
	IL	55,8
	MA	50,6
	TN	64,9
	TR	51,6
	US	49,7
	ZZ	53,0
0805 50 10	TR	60,4
	ZA	76,0
	ZZ	68,2
0808 10 80	AR	84,8
	BR	73,4
	CA	124,7
	CL	83,4
	CN	87,6
	MK	22,6
	NZ	112,6
	US	126,3
	UY	71,7
	ZA	82,8
ZZ	87,0	
0808 20 50	AR	85,5
	CL	112,6
	CN	63,6
	ZA	83,9
	ZZ	86,4

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 329/2009

ze dne 22. dubna 2009,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1165/98 o konjunkturálních statistikách, pokud jde o aktualizaci seznamu proměnných, frekvenci vypracovávání statistik a úroveň podrobnosti členění a agregace proměnných

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1165/98 ze dne 19. května 1998 o konjunkturálních statistikách ⁽¹⁾, a zejména na čl. 17 písm. b), d) a e) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1165/98 vytvořilo společný rámec pro tvorbu konjunkturálních statistik Společenství. Oblast působnosti těchto statistik byla změněna nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 ⁽²⁾.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1503/2006 ze dne 28. září 2006, kterým se provádí a mění nařízení Rady (ES) č. 1165/98 o konjunkturálních statistikách, pokud se jedná o definice proměnných, seznam proměnných a frekvenci zpracovávání údajů ⁽³⁾, stanoví definice proměnných.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1158/2005 ze dne 6. července 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 1165/98 ⁽⁴⁾, zavedlo studie proveditelnosti o odpracovaných hodinách a o hrubých mzdách a platech v maloobchodu a ostatních službách.

(4) Pro účely měnové politiky Společenství by měly být konjunkturální statistiky, zejména v oblasti služeb, dále rozvíjeny. Proto je nezbytné aktualizovat nařízení (ES) č. 1165/98 v oblastech, které jsou obzvlášť důležité pro analýzu hospodářského cyklu.

(5) Nařízení (ES) č. 1165/98 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro statistické programy zřízeného rozhodnutím Rady 89/382/EHS, Euratom ⁽⁵⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Jediný článek

Přílohy C a D nařízení (ES) č. 1165/98 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. dubna 2009.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 162, 5.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 281, 12.10.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 181, 28.6.1989, s. 47.

PŘÍLOHA

1. Příloha C nařízení (ES) č. 1165/98 se mění takto:

a) Do tabulky v písm. c) (Seznam proměnných) odst. 1 se vkládají tyto proměnné:

„220	Odpracované hodiny
230	Hrubé mzdy a platy“

b) V písmenu d) (Forma) se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Proměnné ‚obrat‘ (č. 120), ‚objem tržeb‘ (č. 123) a ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) je navíc nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Předávání proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) ve formě upravené podle pracovních dnů se vyžaduje nejpozději od 31. března 2015. Pokud jiné proměnné podléhají účinku počtu pracovních dnů, mohou je členské státy rovněž předávat ve formě upravené podle pracovních dnů. Seznam proměnných, které je nutno předávat ve formě upravené podle pracovních dnů, je možné změnit postupem podle článku 18.“

c) Do tabulky v písmenu e) (Sledované období) se vkládají tyto proměnné:

„220	čtvrtletí
230	čtvrtletí“

d) V písmenu f) (Úroveň podrobnosti členění) se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Proměnné ‚obrat‘ (č. 120) a ‚deflátor tržeb/objem tržeb‘ (č. 330/123) se předávají podle úrovně podrobnosti členění uvedené v odstavcích 2 a 3. Proměnná ‚počet pracujících osob‘ (č. 210) se předává podle úrovně podrobnosti členění uvedené v odstavci 4. Proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) a ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230) se předávají podle oddílu 47 NACE Rev. 2.“

e) V písmenu g) (Lhůty pro předávání údajů) se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Proměnná ‚počet pracujících osob‘ (č. 210) se předává do dvou měsíců po skončení sledovaného období. Pro členské státy, jejichž celkový obrat v oddíle 47 NACE Rev. 2 v daném základním roce představuje méně než 3 % hodnoty celého Evropského společenství, mohou být lhůty delší až o 15 dnů. Proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) a ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230) se předávají do tří měsíců po skončení sledovaného období.“

f) V písmenu i) (První sledované období) se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Prvním sledovaným obdobím pro proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) a ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230) je nejpozději první čtvrtletí roku 2010 s účinkem od zavedení základního roku 2010 v roce 2013.“

2. Příloha D nařízení (ES) č. 1165/98 se mění takto:

a) Do tabulky v písm. c) (Seznam proměnných) odst. 1 se vkládají tyto proměnné:

„220	Odpracované hodiny
230	Hrubé mzdy a platy“

b) V písm. d) (Forma) odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Proměnná ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) se předává ve formě upravené podle pracovních dnů nejpozději od 31. března 2015.“

c) V písm. f) (Úroveň podrobnosti členění) odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) a ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230) se předávají v souladu s těmito seskupeními NACE Rev. 2:

— oddíly 45 a 46,

— sekce H, I a J,

— součet 69, 70.2, 71, 73 a 74,

— součet 78, 79, 80, 81.2 a 82.“

d) Do tabulky v písmenu g) (Lhůty pro předávání údajů) se vkládají tyto proměnné:

„220	3 měsíce
230	3 měsíce“

e) V písmenu i) (První sledované období) se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Prvním sledovaným obdobím pro proměnné ‚odpracované hodiny‘ (č. 220) a ‚hrubé mzdy a platy‘ (č. 230) je nejpozději první čtvrtletí roku 2010 s účinkem od zavedení základního roku 2010 v roce 2013.“

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 330/2009

ze dne 22. dubna 2009,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2494/95, pokud jde o minimální standardy pro nakládání se sezónními produkty v rámci harmonizovaných indexů spotřebitelských cen

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

bitelských cen (HISC): předávání a zveřejňování dílčích indexů HISC⁽³⁾ definuje členění COICOP/HISC⁽⁴⁾ na oddíly (dvoumístný číselný kód), skupiny (trojmístný číselný kód) a třídy (čtyřmístný číselný kód).

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2494/95 ze dne 23. října 1995 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 třetí pododstavce a čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení,

- (5) Článek 2 nařízení Komise (ES) č. 2454/97 ze dne 10. prosince 1997, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2494/95, pokud jde o minimální hodnoty standardů pro kvalitu vah pro harmonizované indexy spotřebitelských cen (HISC)⁽⁵⁾ definuje „sledované období statistického vážení“ HISC jako dvanáctiměsíční období spotřeby nebo výdajů. V souladu s článkem 3 uvedeného nařízení by členské státy měly HISC vypracovávat každý měsíc na základě vah, do nichž se promítá složení spotřebitelských výdajů v průběhu sledovaného období statistického vážení.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Harmonizované indexy spotřebitelských cen (dále jen „HISC“) jsou harmonizované údaje o inflaci vyžadované Komisí a Evropskou centrální bankou pro výkon jejich funkcí podle článku 121 Smlouvy o ES. Účelem HISC je usnadnit mezinárodní srovnání inflace spotřebitelských cen. Slouží jako důležité ukazatele pro řízení měnové politiky.
- (2) Podle čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 2494/95 je každý členský stát v rámci provádění uvedeného nařízení povinen vypracovat HISC počínaje indexem za leden 1997.
- (3) Nařízení Komise (ES) č. 1749/96 ze dne 9. září 1996, kterým se stanoví počáteční prováděcí opatření k nařízení Rady (ES) č. 2494/95 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen⁽²⁾, vymezuje rozsah HISC jako zboží a služby, které jsou zahrnuty v peněžních výdajích na konečnou spotřebu domácností vynaložených na ekonomickém území členského státu v jednom nebo v obou časových obdobích, která jsou mezi sebou srovnávána.
- (4) Článek 2 nařízení Komise (ES) č. 2214/96 ze dne 20. listopadu 1996 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen (HISC): předávání a zveřejňování dílčích indexů HISC⁽³⁾ definuje členění COICOP/HISC⁽⁴⁾ na oddíly (dvoumístný číselný kód), skupiny (trojmístný číselný kód) a třídy (čtyřmístný číselný kód).
- (6) Váhy na úrovni oddílů, skupin nebo tříd COICOP/HISC se v důsledku toho během roku nemají mezi jednotlivými měsíci lišit. Nicméně v případě vah na podrobnější úrovni COICOP/HISC lze umožnit, aby odrážely sezónně dané změny struktury spotřeby. Indexy se změnami sezónních vah i bez těchto změn sice odpovídají různým statistickým cílům, avšak omezením metodiky lze zajistit srovnatelnost těchto dvou přístupů, jakož i srovnatelnost mezi členskými státy v rámci přístupů.
- (7) Sezónní produkty nelze zpravidla v určitých obdobích ročního cyklu pořídit nebo jsou pořizovaná množství těchto produktů zanedbatelná a v článku 6 nařízení (ES) č. 1749/96 se stanoví, že pokud cílové výběry nevyžadují měsíční zjišťování skutečných cen po celý rok, měly by se použít odhadnuté ceny.
- (8) Nařízení Komise (ES) č. 1921/2001 ze dne 28. září 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2494/95, pokud se jedná o minimální standardy pro revize harmonizovaného indexu spotřebitelských cen, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2602/2000⁽⁶⁾, stanoví rámec pro revize HISC.

(1) Úř. věst. L 257, 27.10.1995, s. 1.

(2) Úř. věst. L 229, 10.9.1996, s. 3.

(3) Úř. věst. L 296, 21.11.1996, s. 8.

(4) Klasifikace individuální spotřeby podle účelu upravená pro potřeby HISC.

(5) Úř. věst. L 340, 11.12.1997, s. 24.

(6) Úř. věst. L 261, 29.9.2001, s. 49.

- (9) V článku 4 nařízení (ES) č. 2494/95 se stanoví, že HISC, které se liší z důvodů odlišného zacházení, metod nebo postupů při jejich definování a vytváření, by neměly být považovány za srovnatelné. Metodiky používané v členských státech v případě sezónních produktů se však výrazně liší a výsledky nemusí být dostatečně srovnatelné. K zajištění toho, že výsledné HISC budou splňovat požadavky srovnatelnosti, spolehlivosti a průkaznosti, které jsou uvedeny v čl. 4 třetím pododstavci a čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 2494/95, je proto potřebný harmonizovaný přístup s ohledem na sezónní produkty.
- (10) V souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 2494/95 ⁽¹⁾ byla konzultována Evropská centrální banka.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro statistické programy zřízeného rozhodnutím Rady 89/382/EHS, Euratom ⁽²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví minimální standardy pro nakládání se sezónními produkty a jeho cílem je zlepšit srovnatelnost, spolehlivost a průkaznost harmonizovaných indexů spotřebitelských cen (dále jen „HISC“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „sezónními produkty“ zboží a služby, které v určitých obdobích ročního cyklu zpravidla nelze pořídit, nebo jejichž pořizovaná množství jsou malá či zanedbatelná. Za sezónní období se považuje období alespoň v délce jednoho měsíce;
- 2) „části COICOP/HISC“ třída COICOP/HISC v případě zboží a služeb ve třídě COICOP/HISC a skupina COICOP/HISC v případě skupin, které se nedělí do tříd, podle harmonizované klasifikace COICOP/HISC stanovené nařízením Komise (ES) č. 1749/1999 ze dne 23. července 1999, kterým se mění nařízení (ES) č. 2214/96, pokud jde o dílčí indexy
- 3) „kontra-sezónním odhadem“ odhad ceny produktu, který se v dané sezóně nenabízí, kdy:
- v prvním měsíci mimosezónního období je odhadovaná cena rovna typické ceně zaznamenané v předchozím sezónním období a
 - počínaje druhým měsícem je odhadovaná cena rovna ceně odhadované v předchozím měsíci, upravené o průměrnou změnu zjištěných cen všech sezónních produktů, které pro dané sezónní období náležejí ke stejné části COICOP/HISC;
- 4) „celosezónním odhadem“ odhad ceny produktu, který se v dané sezóně nenabízí, kdy:
- v prvním měsíci mimosezónního období je odhadovaná cena rovna typické ceně zaznamenané v předchozím sezónním období a
 - počínaje druhým měsícem je odhadovaná cena rovna ceně odhadované v předchozím měsíci, upravené o průměrnou změnu zjištěných cen všech dostupných produktů, které náležejí ke stejné části COICOP/HISC;
- 5) „indexem s celoročně pevnými váhami“ cenový index, který používá váhy, jež se během téhož roku mezi jednotlivými měsíci neliší, a to na všech úrovních výpočtu;
- 6) „indexem se sezónními váhami na úrovni třídy“ cenový index, který používá váhy, jež se během téhož roku:
- neliší mezi jednotlivými měsíci v případě jakékoli části COICOP/HISC jako celku,
 - neliší mezi jednotlivými měsíci v případě produktů v rámci jakékoli části COICOP/HISC, která nezahrnuje sezónní produkty,
- harmonizovaných indexů spotřebitelských cen ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 58, 12.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ Úř. věst. L 214, 13.8.1999, s. 1.

— neliší mezi jednotlivými měsíci sezónního období v případě produktů v rámci jakékoli části COICOP/HISC, která zahrnuje sezónní produkty, není-li to nezbytné za účelem umožnění měsíčních změn složení spotřebitelského koše.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Minimální standardy se vztahují na sezónní produkty těchto tříd a skupin COICOP/HISC:

- 01.1.3 Ryby
- 01.1.6 Ovoce
- 01.1.7 Zelenina
- 03.1 Odívání
- 03.2 Obuv

2. V případě potřeby slouží minimální standardy i jako pokyny pro sezónní produkty v rámci jiných tříd a skupin COICOP/HISC, než které jsou uvedeny v odstavci 1.

Článek 4

Minimální standardy

1. V rámci jednoho měsíce se má za to, že se pro sezónní produkty jedná buď o sezónní období, nebo o mimosezónní období. Jednotlivá sezónní období se mohou lišit.

2. Dílčí index HISC na úrovni základní skupiny produktů je indexem s celoročně pevnými váhami nebo indexem se sezónními váhami na úrovni třídy.

3. V případě HISC, který je indexem s celoročně pevnými váhami, se pro sezónní produkty, které se v dané sezóně nenabízí, použijí odhadované ceny v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1749/96.

4. V případě HISC, který je indexem s celoročně pevnými váhami, se cena produktu, který se v dané sezóně nenabízí, odhaduje buď prostřednictvím kontra-sezónního odhadu, nebo prostřednictvím celosezónního odhadu. Považuje-li členský stát s ohledem na dostupnost zjištěných cen, např. v případě odívání a obuvi, za proveditelné použít kontra-sezónní odhad, upřednostňuje se tento způsob. Není-li kontra-sezónní odhad považován za proveditelný, použije se celosezónní odhad.

5. V případě HISC, který je indexem se sezónními váhami na úrovni třídy, má sezónní produkt, který se v dané sezóně nenabízí, nulovou váhu.

6. V případě HISC, který je indexem s celoročně pevnými váhami, lze odhady rovněž provést na podrobnější úrovni, než je část COICOP/HISC, např. u stratifikovaného vzorku na úrovni vrstev. V případě HISC, který je indexem se sezónními váhami na úrovni třídy, lze sezónní váhy rovněž stanovit na podrobnější úrovni.

7. Do HISC se zahrnou změny cen sezónních produktů, u kterých by podíl celkových spotřebních výdajů pokrytých HISC během typického sezónního období mohl dosáhnout alespoň dvou tisícín.

8. Váhy sezónních produktů se stanovují a aktualizují podle potřeby v souladu s články 2 a 3 nařízení (ES) č. 2454/97. Pokud to výpočet indexu vyžaduje, odkazují indexy používané pro roční aktualizaci vah na průměrné ceny měsíce použitého pro aktualizaci.

Článek 5

Srovnatelnost

HISC vypracované podle jiných standardů, než které požaduje článek 4 tohoto nařízení, se považují za srovnatelné, pokud jsou jejich výsledkem indexy se systematickou odchylkou od indexu stanoveného podle ustanovení tohoto nařízení, která není větší než:

- a) v průměru jedna desetina procentního bodu ve srovnání s předchozím rokem pro celkový HISC;
- b) v průměru tři, čtyři nebo pět desetin procentního bodu ve srovnání s předchozím rokem pro jakýkoli oddíl, skupinu nebo třídu COICOP/HISC;
- c) v průměru jedna desetina procentního bodu ve srovnání s předchozím měsícem pro celkový HISC.

Článek 6

Použitelnost

Změny vyplývající z tohoto nařízení, zejména z článku 4, se použijí od prosince 2010 a nabývají účinku od indexu za leden 2011.

*Článek 7***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. dubna 2009.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
člen Komise

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 16. dubna 2009

o změně rozhodnutí 2007/589/ES, pokud jde o zahrnutí pokynů pro monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech z činností v oblasti letectví

(oznámeno pod číslem K(2009) 2887)

(Text s významem pro EHP)

(2009/339/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 14 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství⁽²⁾, zahrnuje do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství činnosti v oblasti letectví.
- (2) Podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2003/87/ES by Komise měla přijmout pokyny pro monitorování a vykazování emisí vyplývajících z činností v oblasti letectví a pro monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech z činností v oblasti letectví pro účely žádosti podle článků 3e nebo 3f uvedené směrnice.
- (3) Členský stát správy by měl zajistit, aby každý provozovatel letadel předložil příslušnému orgánu v tomto členském státě plány monitorování, které stanoví opatření pro monitorování a vykazování ročních emisí a údajů o tunokilometrech pro účely žádosti o přidělení povolenek, které mají být přiděleny zdarma, a aby tyto plány

byly příslušným orgánem schváleny v souladu s pokyny přijatými podle čl. 14 odst. 1 uvedené směrnice.

- (4) Rozhodnutí Komise 2007/589/ES ze dne 18. července 2007, kterým se stanoví pokyny pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽³⁾, by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

- (5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro změnu klimatu uvedeného v článku 23 směrnice 2003/87/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2007/589/ES se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Pokyny pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů z činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES a z činností zahrnutých podle čl. 24 odst. 1 uvedené směrnice jsou stanoveny v přílohách I až XIV

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 229, 31.8.2007, s. 1.

tohoto rozhodnutí. Pokyny pro monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech z činností v oblasti letectví pro účely žádosti podle článků 3e nebo 3f směrnice 2003/87/ES jsou stanoveny v příloze XV.

Tyto pokyny jsou založeny na zásadách vytyčených v příloze IV uvedené směrnice.“

2) V seznamu příloh se doplňují nové údaje, které znějí:

„Příloha XIV: Pokyny specifické pro jednotlivé činnosti týkající se stanovení emisí z činností v oblasti letectví podle přílohy I směrnice 2003/87/ES

Příloha XV: Pokyny specifické pro jednotlivé činnosti týkající se stanovení údajů o tunokilometrech z činností v oblasti letectví pro účely žádosti podle článků 3e nebo 3f směrnice 2003/87/ES“.

3) Příloha I se mění v souladu s částí A přílohy tohoto rozhodnutí.

4) Doplnuje se příloha XIV v souladu s částí B přílohy tohoto rozhodnutí.

5) Doplnuje se příloha XV v souladu s částí C přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 16. dubna 2009.

Za Komisi
Stavros DIMAS
člen Komise

PŘÍLOHA

A. Příloha I se mění takto:

1) V oddíle 1 se slova „přílohách II–XI“ nahrazují slovy „přílohách II až XI a XIII až XV“.

2) Oddíl 2 se mění takto:

a) úvodní část se nahrazuje tímto:

„Pro účely této přílohy a příloh II až XV se použijí definice směrnice 2003/87/ES. Pro účely této přílohy se však ‚provozovatelem‘ rozumí provozovatel uvedený v čl. 3 písm. f) směrnice 2003/87/ES a provozovatel letadel uvedený v písmenu o) uvedeného článku.“;

b) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚zdrojem emisí‘ se rozumí samostatně identifikovaná část (místo nebo proces) daného zařízení, z něhož jsou uvolňovány příslušné emise skleníkových plynů, nebo v případě činnosti v oblasti letectví jednotlivé letadlo.“;

ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) ‚metodikou monitorování‘ se rozumí souhrn přístupů uplatňovaných provozovatelem nebo provozovatelem letadel za účelem určení emisí z daného zařízení nebo činnosti v oblasti letectví.“;

iii) v písmenu f) se slovo „zařízení“ nahrazuje slovy „zařízení nebo provozovatele letadel“,

iv) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) ‚úroveň přesnosti‘ se rozumí konkrétní část metodiky zjišťování údajů o činnostech, emisních faktorů, ročních emisí, ročních průměrných hodinových emisí a oxidačních faktorů nebo konverzních faktorů, jakož i metodiky užitečného zatížení.“;

v) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) ‚vykazovaným obdobím‘ se rozumí jeden kalendářní rok, během kterého musí být emise nebo údaje o tunokilometrech monitorovány a vykázány.“;

vi) v písmenu j) se tečka na konci nahrazuje středníkem a tímto zněním:

„pro činnosti v oblasti letectví se obchodovacím obdobím rozumí období uvedené v čl. 3c odst. 1 a 2 uvedené směrnice.“;

c) v odstavci 2 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) ‚standardním komerčním palivem‘ se rozumějí mezinárodně normalizovaná komerční paliva, která vykazují 95 % interval spolehlivosti, nejvýše ± 1 % jejich specifikované výhřevnosti, a to včetně plynového oleje, lehkého topného oleje, benzínu, petroleje, kerosínu, ethanu, propanu, butanu, leteckého petroleje (jet A1 nebo jet A), tryskového benzínu (Jet B) a leteckého benzínu (AvGas).“;

d) odstavec 4 se mění takto:

i) v písmenu a) se poslední věta nahrazuje tímto:

„Pro zařízení nebo provozovatele letadel bez tohoto období se použijí údaje z reprezentativních zařízení nebo od provozovatelů letadel vykonávajících stejné nebo srovnatelné činnosti jako referenční a v poměru k jejich kapacitě;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚minimálními zdrojovými toky‘ se rozumí skupina méně významných zdrojových toků vybraných provozovatelem, které společně emitují nejvýše 1 kilotunu fosilního CO₂ za rok nebo se podílejí méně než 2 % (do celkového maximálního podílu 20 kilotun fosilního CO₂ za rok) na celkových ročních emisích fosilního CO₂ daného zařízení nebo provozovatele letadel před odečtením přemístěného CO₂, podle toho, která hodnota je nejvyšší z hlediska absolutních emisí;“

iii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) ‚méně významnými zdrojovými toky‘ se rozumějí zdrojové toky vybrané provozovatelem, které společně uvolňují nejvýše 5 kilotun fosilního CO₂ za rok nebo podílejí se méně než 10 % (do celkového maximálního podílu 100 kilotun fosilního CO₂ za rok) na celkových ročních emisích fosilního CO₂ daného zařízení nebo provozovatele letadel před odečtením přemístěného CO₂, podle toho, která hodnota je nejvyšší z hlediska absolutních emisí;“

e) odstavec 5 se mění takto:

i) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) ‚přiměřenými zárukami‘ se rozumí vysoký, nikoli však absolutní stupeň jistoty jasně vyjádřený v ověřovacím posudku, zda je výkaz emisí podléhající ověření bez závažných nepřesností a zda zařízení nebo provozovatel letadel nevykazuje závažné neshody;“

ii) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) ‚stupněm jistoty‘ se rozumí míra, do jaké ověřovatel důvěřuje tomu, že závěry ověřovacího řízení prokázaly, že informace předložené v ročním výkazu emisí o určitém zařízení nebo provozovateli letadel jako celek obsahují či neobsahují závažné nepřesnosti;“

iii) v odstavci 5 se písmena h) a i) nahrazují tímto:

„h) ‚neshodou‘ se rozumí jakékoli jednání nebo opomenutí ze strany ověřovaného zařízení nebo provozovatele letadel, ať záměrné, nebo nezáměrné, které je v rozporu s požadavky uvedenými v plánu monitorování schváleném příslušným orgánem na základě povolení uděleného zařízení nebo podle článku 3g směrnice 2003/87/ES;“

i) ‚závažnou neshodou‘ se rozumí neshoda s požadavky uvedenými v plánu monitorování schváleném příslušným orgánem na základě povolení zařízení nebo podle článku 3g směrnice 2003/87/ES, která by mohla vést k jinému nakládání se zařízeními nebo provozovatelem letadel ze strany příslušného orgánu;“

f) vkládá se nový odstavec 6, který zní:

„6. Ve vztahu k emisím a údajům o tunokilometrech z činností v oblasti letectví se použijí tyto definice:

- a) ‚letišťem odletu‘ se rozumí letiště, na němž začíná let, který představuje činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I směrnice 2003/87/ES;
- b) ‚letišťem příletu‘ se rozumí letiště, na němž končí let, který představuje činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I směrnice 2003/87/ES;
- c) ‚dvojicí letišť‘ se rozumí dvojice tvořená letišťem odletu a letišťem příletu;
- d) ‚dokumentací o hmotnosti a vyvážení‘ se rozumí dokumentace uvedená v mezinárodních nebo vnitrostátních předpisech k provedení norem a doporučených postupů, jak je stanoveno v příloze 6 (Provoz letadel) Chicagské úmluvy (*), včetně v příloze III hlavě J nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 (EU-OPS) ve znění nařízení Komise (ES) č. 859/2008 ze dne 20. srpna 2008, nebo rovnocenných mezinárodních předpisech;
- e) ‚cestujícími‘ se rozumějí osoby na palubě letadla během letu s výjimkou členů posádky;
- f) ‚užitečným zatížením‘ se rozumí celková hmotnost nákladu, pošty, cestujících a zavazadel přepravovaných na palubě letadla během letu;
- g) ‚vzdáleností‘ se rozumí vzdušná vzdálenost mezi letišťem odletu a letišťem příletu plus dodatečný fixní faktor 95 km;
- h) ‚tunokilometrem‘ se rozumí tuna užitečného zatížení přepravovaná na vzdálenost jednoho kilometru.

(*) Úmluva o mezinárodním civilním letectví a její přílohy, podepsaná v Chicagu dne 7. prosince 1944.“

3) Oddíl 3 se mění takto:

a) v druhém odstavci se slovo „zařízení“ nahrazuje slovy „zařízení nebo provozovatele letadel“;

b) pátý odstavec se nahrazuje tímto:

„Pravdivost. Je třeba zajistit, aby při zjišťování emisí nedocházelo k systematickému nadhodnocování ani podhodnocování skutečných emisí. Je-li to možné, zjistí a omezí se zdroje nejistoty. Dále je nutné dbát na to, aby byla u výpočtů a měření emisí zajištěna co nejvyšší možná přesnost. Provozovatel poskytne přiměřené záruky toho, že výkazy zjišťovaných emisí jsou úplné. Emise se zjišťují pomocí vhodných metodik monitorování stanovených v těchto pokynech. Veškerá měřicí nebo jiná zkušební zařízení k vykazování monitorovaných údajů se vhodným způsobem používají, udržují, kalibrují a kontrolují. Elektronické tabulky a ostatní nástroje používané k uchovávání a zpracovávání monitorovaných údajů musí být bezchybné. Výkazy emisí včetně souvisejících údajů nesmějí obsahovat závažné nepřesnosti, musí se vyhnout zkreslení při výběru a předkládání informací a musí poskytovat důvěryhodný a vyvážený přehled o emisích z daného zařízení nebo provozovatele letadel.“;

c) v šestém odstavci se třetí věta nahrazuje tímto:

„Vlastní metodika monitorování logicky a jednoduše popisuje pokyny pro provozovatele, čímž se zabraňuje duplicitním činnostem a zohledňují stávající systémy existující v daném zařízení nebo používané provozovatelem letadel.“

4) Oddíl 4.1 se mění takto:

a) první odstavec se nahrazuje tímto:

„Postup monitorování a vykazování, který se týká určitého zařízení nebo provozovatele letadel, zahrnuje veškeré příslušné emise skleníkových plynů ze všech zdrojů emisí a/nebo zdrojových toků souvisejících s činnostmi vykonávanými v zařízení nebo provozovatelem letadel a uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES a také z činností a skleníkových plynů zahrnovaných členským státem podle článku 24 směrnice 2003/87/ES. Provozovatelé letadel dále zajistí, aby byly zavedeny dokumentované postupy, které sledují změny v seznamu zdrojů emisí, například nájem nebo pořízení letadel, a tím zajišťují úplnost emisních údajů a zamezují dvojímu započtení.“;

b) v druhém odstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Proto se v povolení nebo v případě činností v oblasti letectví v plánu monitorování uvádějí všechny zdroje emisí a zdrojové toky pocházející z činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES, které se mají monitorovat a vykazovat.“;

c) třetí odstavec se nahrazuje tímto:

„Z odhadů pro zařízení jsou vyloučeny emise z mobilních spalovacích motorů používaných pro dopravní účely.“;

5) V oddíle 4.2 se první věta nahrazuje tímto:

„Příloha IV směrnice 2003/87/ES umožňuje stanovení emisí ze zařízení buď pomocí“;

6) Oddíl 4.3 se mění takto:

a) v prvním odstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Podle článku 3g uvedené směrnice předkládají provozovatelé letadel příslušnému orgánu plán monitorování stanovující opatření pro monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech.“;

b) třetí odstavec se nahrazuje tímto:

„Příslušný orgán zkontroluje a schválí plán monitorování vypracovaný provozovatelem před začátkem vykazovaného období a poté znovu po jakékoli podstatné změně metodiky monitorování používané v zařízení nebo provozovatelem letadel. Pokud to vyžaduje příloha specifická pro jednotlivé činnosti, je plán monitorování předložen do stanoveného data za použití standardní šablony.“;

7) Oddíl 5 se mění takto:

a) v oddíle 5.1 se třetí odstavec pod nadpisem „Emise ze spalování“ nahrazuje tímto:

„Údaje o činnosti jsou založeny na spotřebě paliv. Množství použitého paliva se vyjadřuje pomocí energetického obsahu v TJ, není-li uvedeno v těchto pokynech jinak. U některých specifických činností se použití výhřevnosti nepovažuje za nutné, je-li v přílohách specifických pro tyto činnosti uvedeno, že s obdobnou úrovní přesnosti lze použít emisní faktory vyjádřené jako t CO₂ na tunu paliva. Emisní faktor se vyjadřuje v t CO₂/TJ, není-li uvedeno v těchto pokynech jinak. Při spotřebě paliva totiž ne všichni uhlík v palivu zoxiduje na CO₂. K neúplné oxidaci dochází v důsledku nedokonalého spalovacího procesu, při němž část uhlíku zůstává nespálena nebo zoxidovala jen částečně ve formě sazí nebo popele. Neoxidovaný nebo částečně zoxidovaný uhlík je zohledněn v oxidačním faktoru, který se vyjadřuje zlomkem. Oxidační faktor se vyjadřuje jako zlomek s jedničkou v čitateli. Výsledný výpočetní vzorec lze pak zapsat takto“;

b) v oddíle 5.2 se první věta nahrazuje tímto:

„Pokyny specifické pro jednotlivé činnosti uvedené v přílohách II až XI a přílohách XIV a XV obsahují konkrétní metodiky pro zjištění těchto proměnných: údaje o činnosti (sestavující ze dvou proměnných, toku paliva/materiálu a výhřevnosti), emisní faktory, údaje o složení, oxidační faktory a konverzní faktory a užitečné zatížení.“;

c) nadpis oddílu 5.3 se nahrazuje tímto:

„5.3 NOUZOVÉ PŘÍSTUPY PRO STACIONÁRNÍ ZAŘÍZENÍ“;

d) nadpis oddílu 5.4 se nahrazuje tímto:

„5.4 ÚDAJE O ČINNOSTI PRO STACIONÁRNÍ ZAŘÍZENÍ“;

e) v oddíle 5.5 se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Pro dosažení co možná nejvyšší transparentnosti a nejšířší shody s národními inventurami skleníkových plynů je používání emisních faktorů pro palivo vyjádřených v t CO₂/t spíše než t CO₂/TJ pro emise ze spalování omezeno na případy, kdy by provozovateli jinak vznikly neúměrně vysoké náklady, a na případy stanovené v přílohách specifických pro jednotlivé činnosti uvedených v těchto pokynech.“.

8) Nadpis oddílu 6 se nahrazuje tímto:

„6. METODIKY ZALOŽENÉ NA MĚŘENÍ PRO STACIONÁRNÍ ZAŘÍZENÍ“.

9) Oddíl 7.1 se mění takto:

a) druhý odstavec se nahrazuje tímto:

„V případě metodiky založené na výpočtu podle ustanovení oddílu 5.2 schvaluje příslušný orgán kombinaci úrovní pro každý zdrojový tok v zařízení, jakož i veškeré další podrobnosti týkající se metodiky monitorování pro toto zařízení obsažené v jemu vydaném povolení nebo u činností v oblasti letectví v plánu monitorování provozovatele letadel. Příslušný orgán tímto schvaluje nejistotu přímo vyplývající ze správného používání schválené metodiky monitorování, přičemž toto schválení je obsaženo v samotném povolení nebo u činností v oblasti letectví ve schváleném plánu monitorování. Uvedení kombinace úrovní ve výkazu emisí je vykazáním nejistoty pro účely směrnice 2003/87/ES. Proto není třeba při použití metodiky založené na výpočtu vznášet další požadavky na vykazování nejistoty.“;

b) v pátém odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Ve všech ostatních případech poskytne provozovatel písemný důkaz o úrovni nejistoty související se stanovením údajů o činnosti pro každý zdrojový tok za účelem prokázání souladu s prahovými hodnotami nejistot stanovenými v přílohách II až XI a přílohách XIV a XV těchto pokynů.“.

10) Oddíl 8 se mění takto:

a) první odstavec se nahrazuje tímto:

„Příloha IV směrnice 2003/87/ES stanoví požadavky na zařízení a provozovatele letadel ohledně podávání zpráv. Jako základ pro vykazování kvantitativních údajů se použije formulář výkazu uvedený v oddílu 14 této přílohy a informace v něm obsažené, pokud Komise Evropské unie nevydala ekvivalentní elektronický standardní protokol pro roční vykazování. Je-li formulář výkazu stanoven v příloze specifické pro jednotlivé činnosti, použije se pro vykazování tento formulář výkazu a informace v něm obsažené.“;

b) jedenáctý odstavec se nahrazuje tímto:

„Aby se dosáhlo souladu mezi údaji vykazovanými podle směrnice 2003/87/ES, údaji vykazovanými členskými státy podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a ostatními údaji o emisích vykazovanými do evropského registru úniků a přenosů znečišťujících látek (EPRTTR), označuje se každá činnost vykonávaná v zařízení nebo provozovatelem letadel popřípadě kódy z těchto dvou systémů vykazování.“

11) Oddíl 9 se mění takto:

a) první a druhý odstavec se nahrazují tímto:

„Provozovatel dokumentuje a archivuje monitorované údaje o emisích skleníkových plynů uvedených v souvislosti s činnostmi obsaženými v příloze I směrnice 2003/87/ES, a to ze všech zdrojů nebo zdrojových toků zařízení nebo provozovatele letadel spojených s těmito činnostmi.

Dokumentované a archivované údaje získané monitorováním musí být natolik postačující, aby umožnily ověření ročních výkazů emisí zařízení nebo provozovatele letadel, které předkládá provozovatel podle čl. 14 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, v souladu s kritérii stanovenými v příloze V uvedené směrnice.“

b) ve čtvrtém odstavci se slova „provozovatel zařízení“ nahrazují slovem „provozovatel“;

c) v pátém odstavci se pátá odrážka nahrazuje tímto:

„— dokumentaci procesu shromažďování za zařízení a provozovatele letadel a jeho zdrojové toky,“;

d) Na konci oddílu 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Pro činnosti v oblasti letectví jsou uchovávány tyto dodatečné informace:

— seznam vlastních a najatých letadel a potřebné důkazy o úplnosti tohoto seznamu,

— seznam letů zahrnutých v každém vykazovaném období a potřebné důkazy o úplnosti tohoto seznamu,

— údaje použité k určení užitečného zatížení a vzdálenosti pro roky, za něž jsou vykazány údaje o tunokilometrech,

— popřípadě dokumentace ohledně přístupu k nedostatkům v údajích a údaje použité k odstranění nedostatků v údajích, pokud se vyskytly.“

12) Oddíl 10 se mění takto:

a) v oddíle 10.3.3 třetím odstavci se slovo „zařízení“ nahrazuje slovy „zařízení nebo u stejného provozovatele letadel“;

b) v oddíle 10.4.1 se třetí odstavec nahrazuje tímto:

„Provozovatel předloží ověřovateli výkaz emisí, kopii schváleného plánu nebo plánů monitorování a dále jakékoli jiné příslušné informace.“;

c) v oddíle 10.4.2 druhém odstavci písm. a) se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„— se seznámí se všemi činnostmi prováděnými v zařízení nebo provozovatelem letadel, se zdroji emisí, zdrojovými toky v tomto zařízení nebo příslušnými činnostmi provozovatele letadel v oblasti letectví, s měřicími zařízeními používanými k monitorování nebo k měření údajů o činnosti, s původem a používáním emisních faktorů a oxidačních/konverzních faktorů, se všemi dalšími údaji používanými pro výpočet nebo měření emisí a s provozním prostředím zařízení nebo provozovatele letadel;“;

d) v oddíle 10.4.2 se tabulka 3 nahrazuje touto tabulkou:

„Tabulka 3

	Úroveň závažnosti
Zařízení kategorie A a B nebo provozovatelé letadel s ročními emisemi nejvýše 500 kt CO ₂	5 %
Zařízení kategorie C nebo provozovatelé letadel s ročními emisemi více než 500 kt CO ₂	2 %“

13) V oddíle 11 v tabulce 4 se za údaj „petrolej“ vkládají nové údaje, které znějí:

Palivo	Palivo (tCO ₂ /TJ)	Výhřevnost (TJ/Gg)
	Pokyny IPCC z roku 2006 (kromě biomasy)	Pokyny IPCC z roku 2006
„Letecký benzín (AvGas)	70,0	44,3
Tryskový benzín (Jet B)	70,0	44,3
Letecký petrolej (jet A1 nebo jet A)	71,5	44,1“

14) V oddíle 13.5.2 prvním odstavci se třetí věta nahrazuje tímto:

„Příslušné laboratoře a související analytické postupy musí být uvedeny v plánu monitorování.“

15) V oddíle 14 prvním odstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Není-li stanoveno jinak v příloze specifické pro jednotlivé činnosti, jako základ pro vykazování se použijí následující tabulky, které je možné upravit podle počtu činností, druhu zařízení, paliv a monitorovaných procesů.“

16) Oddíl 15 se mění takto:

a) V oddíle 15.1 v oddílu 1.A tabulky se před řádek „4. Ostatní odvětví“ vkládají nové řádky, které znějí:

„3. **Doprava**

a) Civilní letectví“

b) V oddíle 15.1 v oddílu tabulky „POZNÁMKY“ se za řádek „Emise CO₂ z biomasy“ vkládá nový řádek, který zní:

„Nádrže paliva mezinárodních dopravních prostředků, letectví“

B. Doplnuje se nová příloha XIV, která zní:

„PŘÍLOHA XIV

Pokyny specifické pro jednotlivé činnosti týkající se stanovení emisí z činností v oblasti letectví podle přílohy I směrnice 2003/87/ES

1. OMEZENÍ A ÚPLNOST

Pokyny specifické pro jednotlivé činnosti obsažené v této příloze se použijí pro monitorování a vykazování emisí z činností v oblasti letectví, jak je uvedeno v příloze I směrnice 2003/87/ES. Na mobilní zdroje, jako jsou letadla, se nevztahuje příloha II pro spalování paliv.

Zahrnou se všechny lety uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES uskutečněné provozovatelem letadel ve vykazovaném období. K identifikaci jednoznačného provozovatele letadel podle čl. 3 písm. o) směrnice 2003/87/ES odpovědného za let se použije volací znak používaný pro účely řízení letového provozu. Volacím znakem je kód ICAO v kolonce 7 letového plánu, nebo v případě, že není k dispozici, registrační značka letadla. Není-li totožnost provozovatele letadel známa, považuje se za provozovatele letadla jeho vlastník, ledaže je příslušnému orgánu uspokojivě prokázáno, kdo byl provozovatelem letadla.

2. STANOVENÍ EMISÍ CO₂

Emise CO₂ z činností v oblasti letectví se vypočítají pomocí tohoto vzorce:

Emise CO₂ = spotřeba paliva × emisní faktor

2.1 VOLBA METODIKY

Provozovatel letadla v plánu monitorování stanoví, která metodika monitorování se používá pro jednotlivé typy letadel. Pokud provozovatel letadel hodlá používat najatá letadla či jiné typy letadel, jež nebyly v plánu monitorování zahrnuty v době jeho předložení příslušnému orgánu, provozovatel letadel uvede v plánu monitorování popis postupu, který se bude používat pro stanovení metodiky monitorování pro tyto dodatečné typy letadel. Provozovatel letadel zajistí, aby po zvolení byla metodika monitorování důsledně uplatňována.

Provozovatel letadla v plánu monitorování pro každý typ letadla stanoví:

- a) jaký výpočetní vzorec se bude používat (metoda A nebo metoda B);
- b) zdroj dat, který se používá ke stanovení údajů o doplněném palivu a palivu obsaženém v nádrži, a způsoby předávání, uchovávání a získávání těchto údajů;
- c) popřípadě jaká metoda se používá ke stanovení hustoty. Pokud se používají srovnávací tabulky hustoty a teploty, provozovatel upřesní zdroj těchto dat.

U písmen b) a c) může v případě, je-li to nezbytné ve zvláštních situacích, kdy například dodavatelé paliva nemohou poskytnout veškeré údaje potřebné pro určitou metodiku, tento seznam používaných metodik pro určitá letiště obsahovat seznam odchylek od obecné metodiky.

2.2 SPOTŘEBA PALIVA

Spotřeba paliva je vyjádřena jako spotřebované palivo v jednotkách hmotnosti (t) během vykazovaného období.

Spotřebované palivo je monitorováno pro každý let a pro každé palivo a zahrnuje palivo spotřebované pomocným palubním zdrojem podle níže uvedených výpočetních vzorců. Doplněné palivo může být stanoveno na základě měření dodavatelem paliva, jak je pro každý let zdokumentováno v dodacích listech paliva nebo fakturách. Alternativně je možno doplněné palivo určit pomocí palubních diagnostických systémů letadla. Údaje jsou převzaty od dodavatele paliva nebo zaznamenány v dokumentaci o hmotnosti a vyvážení, technickém deníku letadla nebo jsou provozovateli letadel přenášeny elektronicky z letadla. Palivo obsažené v nádrži lze určit pomocí palubních diagnostických systémů letadla a zaznamenat v dokumentaci o hmotnosti a vyvážení, v technickém deníku letadla nebo tyto údaje mohou být provozovateli letadel předávány elektronicky z letadla.

Provozovatel zvolí metodu, která zajišťuje nejuplněnější a nejvčasnější údaje ve spojení s nejnižší nejistotou, aniž by vznikly nepřiměřené náklady.

2.2.1 VÝPOČETNÍ VZORCE

Skutečná spotřeba paliva se vypočítá pomocí jedné z těchto dvou metod:

METODA A:

Použije se tento vzorec:

Skutečná spotřeba paliva pro každý let (v t) = množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro let (v t) – množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro následující let (v t) + palivo doplněné pro tento následující let (v t)

Pokud nedojde k doplnění paliva pro daný let nebo následující let, stanoví se množství paliva obsaženého v nádržích letadla při zahájení pojiždění pro daný let nebo následný let. Ve výjimečném případě, kdy letadlo vykonává jiné činnosti než let, například prochází větší údržbou zahrnující vyprázdnění nádrží, po letu, při němž je monitorována spotřeba paliva, může provozovatel letadel nahradit údaje „množství paliva obsaženého v nádržích letadla, jakmile je dokončeno doplnění paliva pro následující let + palivo doplněné pro tento následující let“ údajem „množství paliva zbývajících v nádržích na počátku následující činnosti letadla“, jak je zaznamenáno v technických denících.

METODA B:

Použije se tento vzorec:

Skutečná spotřeba paliva pro každý let (v t) = množství paliva zbývajících v nádržích letadla při ukončení pojiždění na konci předchozího letu (v t) + palivo doplněné pro let (v t) – množství paliva obsaženého v nádržích při ukončení pojiždění na konci letu (v t)

Okamžik ukončení pojiždění lze považovat za rovnocenný okamžik zastavení motorů. Pokud letadlo neuskutečnilo žádný let před letem, jehož spotřeba paliva je monitorována, mohou provozovatelé letadel místo údaje „množství paliva zbývajících v nádržích letadla při ukončení pojiždění na konci předchozího letu“ uvést množství paliva zbývajících v nádržích letadla na konci předchozí činnosti letadla, jak je zaznamenáno v technických denících.

2.2.2 POŽADAVKY NA VYČÍSLENÍ

Úroveň přesnosti 1

Spotřeba paliva za vykazované období se stanoví s maximální nejistotou menší než $\pm 5,0\%$.

Úroveň přesnosti 2

Spotřeba paliva za vykazované období se stanoví s maximální nejistotou menší než $\pm 2,5\%$.

Provozovatelé letadel s průměrnými vykazovanými ročními emisemi za předchozí obchodovací období (nebo konzervativní odhad nebo předpoklad, jestliže vykazované emise nejsou k dispozici nebo je již nelze použít), které jsou rovny nejvýše 50 kilotunám fosilního CO₂, použijí pro významné zdrojové toky jako minimum úroveň přesnosti 1. Všichni ostatní provozovatelé letadel použijí pro významné zdrojové toky úroveň přesnosti 2.

2.2.3 HUSTOTA PALIVA

Je-li množství doplněného paliva nebo množství paliva zbývajících v nádržích stanoveno v jednotkách objemu (v l nebo m³), provozovatel letadel převede toto množství z objemového vyjádření na hmotnostní vyjádření pomocí hodnot skutečné hustoty. Skutečnou hustotou se rozumí hustota vyjádřená jako kg/l a stanovená pro použitelnou teplotu pro konkrétní měření. Nelze-li použít palubní diagnostické systémy, je skutečnou hustotou hustota naměřená dodavatelem paliva při doplňování paliva a zaznamenaná na faktuře za palivo nebo dodacím listu paliva. Nejsou-li tyto informace k dispozici, určí se skutečná hustota z teploty paliva během doplňování uvedené dodavatelem paliva nebo stanovené pro letiště, na němž je palivo doplňováno, pomocí standardních srovnávacích tabulek hustoty a teploty. Standardní faktor hustoty 0,8 kg/l se použije pouze v případech, je-li příslušnému orgánu uspokojivě prokázáno, že skutečné hodnoty nejsou k dispozici.

2.3 EMISNÍ FAKTOR

Pro každé letecké palivo se použijí tyto referenční faktory vyjádřené jako t CO₂/t paliva na základě referenčních hodnot výhřevnosti a emisních faktorů stanovených v oddíle 11 přílohy I:

Tabulka 1

Emisní faktory pro letecká paliva

Palivo	Emisní faktor (t CO ₂ /t paliva)
Letecký benzín (AvGas)	3,10
Tryskový benzín (Jet B)	3,10
Letecký petrolej (Jet A1 nebo Jet A)	3,15

Pro účely vykazování se tento přístup považuje za úroveň přesnosti 1.

U alternativních paliv, pro něž nebyly stanoveny referenční hodnoty, se určí emisní faktory specifické pro jednotlivé činnosti podle oddílů 5.5 a 13 přílohy I. V těchto případech se výhřevnost stanoví a vykáže jako informativní položka. Pokud alternativní palivo obsahuje biomasu, platí požadavky na monitorování a vykazování obsahu biomasy stanovené v příloze I.

U komerčních paliv je možno emisní faktor nebo obsah uhlíku, na němž je založen, obsah biomasy a výhřevnost odvodit ze záznamů o nákupech příslušného paliva předložených dodavatelem paliva, pokud byly odvozeny na základě schválených mezinárodních norem.

3. POSOUZENÍ NEJISTOTY

Při výpočtu emisí si musí být provozovatel letadel vědom hlavních zdrojů nejistoty. Od provozovatelů letadel se nevyžaduje, aby prováděli podrobné posouzení nejistoty, jak je stanoveno v oddíle 7.1 přílohy I, pokud provozovatel letadel určí zdroje nejistot a související úrovně nejistoty. Tyto informace se použijí při výběru metodiky monitorování podle oddílu 2.2.

Je-li doplněné palivo stanoveno výhradně podle fakturovaného množství paliva nebo jiných odpovídajících informací poskytnutých dodavatelem paliva, například dodacích listů pro palivo doplněné pro daný let, nepožaduje se žádný další důkaz o související úrovni nejistoty.

Pokud se pro měření doplněného paliva používají palubní systémy, je nutno úroveň nejistoty spojenou s měřením paliva doložit kalibračními certifikáty. Nejsou-li takovéto certifikáty k dispozici, provozovatelé letadel

— poskytnou specifikace výrobce letadla určující úrovně nejistoty u palubních systémů pro měření paliva a

— předloží doklady o provádění běžných kontrol uspokojivého fungování systémů pro měření paliva.

Nejistoty u všech ostatních částí metodiky monitorování mohou vycházet z konzervativního odborného posouzení s přihlédnutím k odhadovanému počtu letů ve vykazovaném období. Není nutné přihlídnout ke kumulativnímu účinku všech součástí měřicího systému na nejistotu ročních údajů o činnosti.

Provozovatel letadel provádí pravidelně křížové kontroly mezi doplněným množstvím uvedeným ve fakturách a doplněným množstvím udávaným při měření na palubě a přijme opravná opatření v souladu s oddílem 10.3.5, jsou-li zjištěny odchylky.

4. ZJEDNODUŠENÉ POSTUPY PRO MALÉ PRODUCENTY EMISÍ

Za malé producenty emisí lze považovat provozovatele letadel, kteří po tři po sobě jdoucí čtyřměsíční období uskuteční v každém tomto období méně než 243 letů, a provozovatele letadel, kteří uskuteční lety s celkovou roční produkcí emisí nižší než 10 000 tun CO₂ za rok.

Provozovatelé letadel, kteří jsou malými producenty emisí, mohou odhadnout spotřebu paliva pomocí nástrojů zavedených agenturou Eurocontrol nebo jinou příslušnou organizací, jež může zpracovávat veškeré příslušné informace o letovém provozu, jako jsou informace, které má k dispozici Eurocontrol. Použitelné nástroje se použijí pouze tehdy, jsou-li schváleny Komisí, včetně použití opravných koeficientů k odstranění případných nejistot v metodách modelování.

Provozovatel letadel, který využívá zjednodušený postup a během vykazovaného roku překročí prahovou hodnotu pro malé producenty emisí, oznámí tuto skutečnost příslušnému orgánu. Pokud provozovatel letadel příslušnému orgánu uspokojivě neprokáže, že počínaje následujícím vykazovaným obdobím nebude prahová hodnota opět překročena, provozovatel letadel aktualizuje plán monitorování, aby splnil požadavky na monitorování stanovené v oddílech 2 a 3. Revidovaný plán monitorování je bez zbytečného odkladu předložen příslušnému orgánu ke schválení.

5. PŘÍSTUPY V PŘÍPADĚ CHYBĚJÍCÍCH ÚDAJŮ

Provozovatel letadel přijme veškerá nezbytná opatření s cílem zamezit výskytu chybějících údajů zavedením vhodných kontrolních činností, jak je stanoveno v oddílech 10.2 a 10.3 přílohy I těchto pokynů.

Pokud příslušný orgán, provozovatel letadel nebo ověřovatel zjistí, že pro let, na nějž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, část údajů potřebných pro stanovení emisí chybí kvůli okolnostem, které jsou mimo kontrolu provozovatele letadel, a jestliže tyto údaje nelze určit pomocí alternativní metody stanovené v plánu monitorování, může provozovatel odhadnout emise pro tento let pomocí nástrojů uvedených v oddíle 4. Množství emisí, u nichž se použije tento přístup, je uvedeno v ročním výkazu emisí.

6. PLÁN MONITOROVÁNÍ

Provozovatelé letadel předloží svůj plán monitorování příslušnému orgánu ke schválení nejméně čtyři měsíce před začátkem prvního období vykazování.

Příslušný orgán zajistí, aby provozovatel letadel před zahájením každého obchodovacího období přezkoumal plán monitorování a aby popřípadě předložil revidovaný plán monitorování. Po předložení plánu monitorování pro vykazování emisí ode dne 1. ledna 2010 se přezkoumání plánu monitorování uskuteční před zahájením obchodovacího období začínajícího v roce 2013.

Při provádění tohoto přezkoumání provozovatel letadel způsobem uspokojivým pro příslušný orgán posoudí, zda je možno změnit metodiku monitorování s cílem zlepšit kvalitu vykázaných údajů, aniž by to vedlo k nepřiměřeně vysokým nákladům. Případné navrhované změny metodiky monitorování jsou oznámeny příslušnému orgánu. Podstatné změny metodiky monitorování, které vyžadují aktualizaci plánu monitorování, podléhají schválení příslušným orgánem. K podstatným změnám patří:

- změna vykazovaných průměrných ročních emisí, která vyžaduje, aby provozovatel letadel uplatňoval jinou úroveň přesnosti, jak je stanoveno v oddíle 2.2.2,
- změna počtu letů nebo celkových ročních emisí, jež vede k tomu, že provozovatel letadel překročí prahovou hodnotu pro malé producenty emisí, jak je stanoveno v oddíle 4,
- podstatné změny druhu používaných paliv.

Odchylně od oddílu 4.3 přílohy I obsahuje plán monitorování tyto informace:

pro všechny provozovatele letadel:

- 1) identifikace provozovatele letadel, volací znak nebo jiný jednoznačný kód používaný pro účely řízení letového provozu, kontaktní údaje provozovatele letadel a odpovědné osoby zastupující provozovatele letadel, kontaktní adresu;
- 2) identifikaci verze plánu monitorování;
- 3) prvotní seznam typů letadel v jeho letadlovém parku, jež jsou provozována v době předložení plánu monitorování, a počet letadel podle jednotlivých typů a orientační seznam dalších typů letadel, která mají být podle očekávání používána, popřípadě včetně odhadovaného počtu letadel podle jednotlivých typů, a rovněž proudů paliv (druhů paliv) pro každý typ letadla;
- 4) popis postupů, systémů a odpovědností používaných ke sledování úplnosti seznamu zdrojů emisí pro sledovaný rok, tj. k zajištění úplnosti monitorování a vykazování emisí u vlastních i najatých letadel;
- 5) popis postupů používaných ke sledování úplnosti seznamu letů provozovaných s jednoznačným kódem podle dvojic letišť a postupů používaných k určení, zda se na lety vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, které zajišťují úplnost a zamezují dvojímu započtení;
- 6) popis činností souvisejících se získáváním a zpracováním údajů a kontrolních činností, činností souvisejících s kontrolou a zabezpečením kvality, včetně údržby a kalibrace měřicího zařízení (viz oddíl 10.3 přílohy I);
- 7) případně informace o příslušném propojení s činnostmi vykonávanými v rámci systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a jiných systémů řízení z hlediska životního prostředí (např. ISO 14001:2004), zejména o postupech a kontrolách s významem pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů.

Pro všechny provozovatele letadel s výjimkou malých producentů emisí, kteří chtějí využít zjednodušený postup stanovený v oddíle 4, obsahuje plán monitorování vedle bodů 1 až 7 tyto údaje:

- 8) popis metod monitorování spotřeby paliva u vlastních i najatých letadel, včetně:
 - a) zvolené metodiky (metoda A nebo metoda B) pro výpočet spotřeby paliva; jestliže se pro všechny typy letadel nepoužívá stejná metoda, je nutno tento přístup odůvodnit, a rovněž seznamu upřesňujících podmínek, za nichž se daná metoda používá;
 - b) postupů měření doplněného paliva a paliva v nádržích, včetně zvolených úrovní přesnosti, popřípadě popisu použitých měřicích přístrojů a postupů pro zaznamenávání, získávání, předávání a uchovávání informací týkajících se měření;

- c) postupu k zajištění toho, aby celková nejistota měření paliva splňovala požadavky zvolené úrovně přesnosti s odkazem na kalibrační certifikáty měřících systémů, vnitrostátní právní předpisy, ustanovení v odběratelských smlouvách nebo normy přesnosti dodavatelů paliva;
- 9) postupy pro měření hustoty používané pro doplněné palivo a palivo v nádržích, včetně popisu použitých měřících přístrojů, nebo nelze-li měření provést, použitou standardní hodnotu a odůvodnění tohoto přístupu;
- 10) emisní faktory používané pro jednotlivé druhy paliv, nebo v případě alternativních paliv metodiky pro stanovení emisních faktorů, včetně přístupu týkajícího se odběru vzorků, metod analýzy, popisu použitých laboratoří a jejich akreditace a/nebo jejich postupů pro zabezpečení kvality.

Pro malé producenty emisí, kteří chtějí využít zjednodušený postup stanovený v oddílu 4, obsahuje plán monitorování vedle bodů 1 až 7 tyto údaje:

- 11) důkazy, že jsou splněny prahové hodnoty stanovené pro malé producenty emisí v oddíle 4;
- 12) potvrzení, který nástroj popsáný v oddíle 4 se použije, včetně popisu tohoto nástroje.

Příslušný orgán může požadovat, aby provozovatel letadel použil k předložení plánu monitorování elektronickou šablonu. Komise může zveřejnit standardizovanou elektronickou šablonu nebo specifikace formátu souboru. V tomto případě příslušný orgán uzná použití této šablony nebo specifikace provozovatelem letadel, pokud šablona příslušného orgánu nevyžaduje nejméně stejné vstupní údaje.

7. FORMULÁŘ VÝKAZU

Provozovatelé letadel použijí k vykazování svých ročních emisí formulář stanovený v oddíle 8. Příslušný orgán může požadovat, aby provozovatel letadel použil k předložení ročního výkazu emisí elektronickou šablonu. Komise může zveřejnit standardizovanou elektronickou šablonu nebo specifikace formátu souboru. V tomto případě příslušný orgán uzná použití této šablony nebo specifikace provozovatelem letadel, pokud šablona příslušného orgánu nevyžaduje nejméně stejné vstupní údaje.

Emise se vykazují zaokrouhleně na tuny CO₂. Emisní faktory se zaokrouhlí tak, aby obsahovaly pouze číslice významné jak pro výpočty emisí, tak pro účely výpočtů emisí a vykazování. Spotřeba paliva na let se použije se všemi číslicemi významnými pro výpočet.

8. OBSAH ROČNÍHO VÝKAZU EMISÍ

Každý provozovatel letadel ve svém ročním výkazu emisí uvede tyto informace:

- 1) údaje identifikující provozovatele letadel, jak je stanoveno v příloze IV směrnice 2003/87/ES, a volací znak nebo jiný jednoznačný kód používaný pro účely řízení letového provozu, a příslušné kontaktní údaje;
- 2) název a adresu ověřovatele výkazu;
- 3) vykázaný rok;
- 4) odkaz na příslušný schválený plán monitorování a číslo jeho verze;
- 5) příslušné změny operací a odchylky od schváleného plánu monitorování v průběhu vykazovaného období;
- 6) registrační čísla letadel a typy letadel používaných v období, jehož se výkaz týká, k vykonávání činností v oblasti letectví podle přílohy I směrnice 2003/87/ES prováděných provozovatelem letadel;
- 7) celkový počet letů, jichž se výkaz týká;
- 8) údaje podle tabulky 2 uvedené níže;

- 9) informativní poznámky: množství biomasy použité jako palivo v průběhu vykázaného roku (v t nebo m³) podle druhu paliva.

Tabulka 2

Formulář výkazu pro roční emise z činností v oblasti letectví

Parametr	Jednotky	Zdrojový tok			Celkem
		Druh paliva 1	Druh paliva 2	Druh paliva n	
Název paliva					
Zdroje emisí pomocí jednotlivých druhů zdrojových toků (běžné typy letadel):					
Celková spotřeba paliva	t				
Výhřevnost paliva (1)	TJ/t				
Emisní faktor tohoto paliva	t CO ₂ /t nebo t CO ₂ /TJ				
Celkové agregované emise CO ₂ ze všech způsobilých letů používajících toto palivo	t CO ₂				
u nichž je členský stát odletu stejný jako členský stát příletu (vnitrostátní lety)	t CO ₂				
všechny ostatní lety (mezinárodní lety uvnitř EU i mimo ni)	t CO ₂				

Agregované emise CO₂ ze všech letů, u nichž je členský stát odletu stejný jako členský stát příletu (vnitrostátní lety):

Členský stát 1	t CO ₂				
Členský stát 2	t CO ₂				
Členský stát n	t CO ₂				

Agregované emise CO₂ ze všech letů odlétajících z jednoho členského státu do jiného členského státu nebo třetí země (2):

Členský stát 1	t CO ₂				
Členský stát 2	t CO ₂				
Členský stát n	t CO ₂				

Agregované emise CO₂ ze všech letů přilétajících do daného členského státu z třetí země (2):

Členský stát 1	t CO ₂				
Členský stát 2	t CO ₂				
Členský stát n	t CO ₂				

(1) Nevztahuje se na standardní komerční paliva uvedená v tabulce 1 této přílohy používaná pro činnosti v oblasti letectví.

(2) Agregované emise pro danou třetí zemi vykazované podle jednotlivých zemí.

Každý provozovatel letadel uvede v příloze svého ročního výkazu emisí tyto informace:

— roční emise a roční počty letů pro dvojice letišť.

Provozovatel může požádat, aby se s touto přílohou nakládalo jako s důvěrnými údaji.

9. OVĚŘENÍ

Kromě požadavků na ověření stanovených v oddíle 10.4 přílohy I vezme ověřovatel v úvahu tyto skutečnosti:

- úplnost údajů o letech a emisích v porovnání s údaji o letovém provozu, jako jsou údaje shromažďované agenturou Eurocontrol,
- soulad mezi vykázanými údaji a dokumentací o hmotnosti a vyvážení,
- soulad mezi údaji o agregované spotřebě paliva a údaji o nakoupeném či jinak dodaném palivu pro letadla vykonávající činnost v oblasti letectví.“

C. Doplňuje se nová příloha XV, která zní:

„PŘÍLOHA XV

Pokyny specifické pro jednotlivé činnosti týkající se stanovení údajů o tunokilometrech z činnosti v oblasti letectví pro účely žádosti podle článků 3e nebo 3f směrnice 2003/87/ES

1. ÚVOD

Tato příloha obsahuje obecné pokyny pro monitorování, vykazování a ověřování údajů o tunokilometrech pro činnosti v oblasti letectví uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES.

Pro monitorování, vykazování a ověřování údajů o tunokilometrech se popřípadě použije příloha I. Za tímto účelem se odkazy na emise vykládají jako odkazy na údaje o tunokilometrech. Na údaje o tunokilometrech se nevztahují oddíly 4.1, 4.2, 5.1, 5.3 až 5.7, 6 a 7 a 11 až 16 přílohy I.

2. OMEZENÍ A ÚPLNOST

Pokyny specifické pro jednotlivé činnosti obsažené v této příloze se použijí pro monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES. Zahrnou se veškeré lety, na něž se vztahuje příloha I uvedené směrnice, které provozovatel letadel uskuteční v průběhu vykazovaného období.

K identifikaci jednoznačného provozovatele letadel podle čl. 3 písm. o) směrnice 2003/87/ES odpovědného za let se použije volací znak používaný pro účely řízení letového provozu. Volacím znakem je kód ICAO v kolonce 7 letového plánu, nebo v případě, že není k dispozici, registrační značka letadla. Není-li totožnost provozovatele letadel známa, považuje se za provozovatele letadla jeho vlastník, ledaže je příslušnému orgánu uspokojivě prokázáno, kdo byl provozovatelem letadla.

3. PLÁN MONITOROVÁNÍ

Podle článku 3g směrnice 2003/87/ES předkládají provozovatelé letadel plán monitorování stanovující opatření pro monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech.

Provozovatelé letadel předloží svůj plán monitorování příslušnému orgánu ke schválení nejméně čtyři měsíce před začátkem prvního období vykazování.

Provozovatel letadla v plánu monitorování stanoví, která metodika monitorování se používá pro jednotlivé typy letadel. Pokud provozovatel letadel hodlá používat najatá letadla či jiné typy letadel, jež nebyly v plánu monitorování zahrnuty v době jeho předložení příslušnému orgánu, provozovatel letadel uvede v plánu monitorování popis postupu, který se bude používat pro stanovení metodiky monitorování pro tyto dodatečné typy letadel. Provozovatel letadel zajistí, aby po svolení byla metodika monitorování důsledně uplatňována.

Odchylně od oddílu 4.3 přílohy I plán monitorování obsahuje tyto informace:

- 1) identifikaci provozovatele letadel, volací znak nebo jiný jednoznačný kód používaný pro účely řízení letového provozu, kontaktní údaje provozovatele letadel a odpovědné osoby zastupující provozovatele letadel, kontaktní adresu;
- 2) identifikaci verze plánu monitorování;
- 3) prvotní seznam typů letadel v jeho letadlovém parku, jež jsou provozována v době předložení plánu monitorování, a počet letadel podle jednotlivých typů a orientační seznam dalších typů letadel, která mají být podle očekávání používána, popřípadě včetně odhadovaného počtu letadel podle jednotlivých typů;
- 4) popis postupů, systémů a odpovědností používaných ke sledování úplnosti seznamu užívaných letadel pro sledovaný rok, tj. zajištění úplnosti monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech u vlastních i najatých letadel;
- 5) popis postupů používaných ke sledování úplnosti seznamu letů provozovaných s jednoznačným kódem podle dvojic letišť a postupů používaných k určení, zda se na lety vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, které zajišťují úplnost a zamezují dvojímu započtení;
- 6) popis činností souvisejících se získáváním a zpracováním údajů a kontrolních činností v souladu s oddílem 10.3 přílohy I;
- 7) případně informace o příslušném propojení s činnostmi vykonávanými v rámci systému řízení kvality, zejména o postupech a kontrolách s významem pro monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech;
- 8) popis metod ke stanovení údajů o tunokilometrech pro jednotlivý let, včetně
 - a) postupů, odpovědností, zdrojů dat a výpočetních vzorců pro určení a zaznamenání vzdálenosti pro dvojici letišť;
 - b) toho, zda je použita standardní hmotnost 100 kg na cestujícího (úroveň přesnosti 1), nebo hmotnost cestujících z dokumentace o hmotnosti a vyvážení (úroveň přesnosti 2). V případě úrovně přesnosti 2 je nutno poskytnout popis postupu pro získání hmotnosti cestujících;
 - c) popisu postupů používaných k určení hmotnosti nákladu a poštovních zásilek;
 - d) popřípadě popisu měřících přístrojů používaných k měření hmotnosti cestujících, nákladu a poštovních zásilek.

Příslušný orgán může požadovat, aby provozovatel letadel použil k předložení plánu monitorování elektronickou šablonu. Komise může zveřejnit standardizovanou elektronickou šablonu nebo specifikace formátu souboru. V tomto případě příslušný orgán uzná použití této šablony nebo specifikace provozovatelem letadel, pokud šablona příslušného orgánu nevyžaduje nejméně stejné vstupní údaje.

4. METODIKY VÝPOČTU ÚDAJŮ O TUNOKILOMETRECH

4.1 VÝPOČETNÍ VZOREC

Provozovatelé letadel monitorují a vykazují údaje o tunokilometrech pomocí metodiky založené na výpočtu. Výpočet údajů o tunokilometrech je založen na tomto vzorci:

$$\text{Tunokilometry (t km)} = \text{vzdálenost (km)} \times \text{užitečné zatížení (t)}$$

4.2 VZDÁLENOST

Vzdálenost se vypočítá pomocí vzorce:

$$\text{Vzdálenost [km]} = \text{vzdušná vzdálenost [km]} + 95 \text{ km}$$

Vzdušná vzdálenost je vymezena jako nejkratší vzdálenost mezi dvěma místy na povrchu Země, která se určí pomocí systému uvedeného v článku 3.7.1.1 přílohy 15 Chicagské úmluvy (WGS 84).

Zeměpisná šířka a zeměpisná délka letišť se převezme z údajů o poloze letiště zveřejněných v leteckých informačních příručkách v souladu s přílohou 15 Chicagské úmluvy nebo ze zdroje využívajícího takového údaje leteckých informačních příruček.

Lze použít rovněž vzdálenosti vypočítané pomocí programového vybavení nebo třetí stranou, je-li metodika výpočtu založena na výše uvedeném vzorci a údajích leteckých informačních příruček.

4.3 UŽITEČNÉ ZATÍŽENÍ

Užitečné zatížení se vypočítá pomocí vzorce:

Užitečné zatížení (t) = hmotnost nákladu a poštovních zásilek (t) + hmotnost cestujících a odbavených zavazadel (t)

4.3.1 HMOTNOST NÁKLADU A POŠTOVNÍCH ZÁSILEK

Pro výpočet užitečného zatížení se použije skutečná nebo standardní hmotnost obsažená v dokumentaci o hmotnosti a vyvážení pro příslušné lety. Provozovatelé letadel, od nichž se nevyžaduje dokumentace o hmotnosti a vyvážení, navrhnu vhodnou metodiku pro určení hmotnosti nákladu a poštovních zásilek v plánu monitorování ke schválení příslušným orgánem.

Skutečná hmotnost nákladu a poštovních zásilek nezahrnuje tara hmotnost palet a kontejnerů, které tvoří užitečné zatížení, a provozní hmotnost.

4.3.2 HMOTNOST CESTUJÍCÍCH A ODBAVENÝCH ZAVAZADEL

Provozovatelé letadel mohou k určení hmotnosti cestujících použít jednu ze dvou úrovní přesnosti. Provozovatel letadel může k určení hmotnosti cestujících a odbavených zavazadel zvolit jako minimum úroveň přesnosti 1. Ve stejném obchodovacím období se zvolená úroveň přesnosti vztahuje na všechny lety.

Úroveň přesnosti 1

Použije se standardní hodnota 100 kg pro každého cestujícího a jeho odbavená zavazadla.

Úroveň přesnosti 2

Pro každý let se použije hmotnost cestujících a odbavených zavazadel obsažená v dokumentaci o hmotnosti a vyvážení.

5. POSOUZENÍ NEJISTOTY

Při výpočtu údajů o tunokilometrech si musí být provozovatel letadel vědom hlavních zdrojů nejistoty. Pro metodiku stanovení údajů o tunokilometrech se nepožaduje podrobná analýza nejistoty uvedená v oddíle 7 přílohy I.

Provozovatel letadel provádí pravidelně vhodné kontrolní činnosti, jak je stanoveno v oddíle 10.2 a 10.3 přílohy I, a přijme neprodleně nápravná opatření v souladu s oddílem 10.3.5, jsou-li zjištěny nesrovnalosti.

6. VYKAZOVÁNÍ

Vykazování údajů o tunokilometrech se pro účely žádostí podle článků 3e a 3f směrnice 2003/87/ES požaduje pouze s ohledem na sledované roky v nich stanovené.

K vykazování údajů o tunokilometrech používají provozovatelé letadel formulář stanovený v oddíle 7. Příslušný orgán může požadovat, aby provozovatel letadel použil k předložení výkazu údajů o tunokilometrech elektronickou šablonu. Komise může zveřejnit standardizovanou elektronickou šablonu nebo specifikace formátu souboru. V tomto případě příslušný orgán uzná použití této šablony nebo specifikace provozovatelem letadel, pokud šablona příslušného orgánu nevyžaduje nejméně stejné vstupní údaje.

Tunokilometry se vykazují v zaokrouhlených hodnotách [t km]. Veškeré údaje pro let se použijí se všemi číslicemi důležitými pro výpočet.

7. OBSAH VÝKAZU ÚDAJŮ O TUNOKILOMETRECH

Ve výkazu údajů o tunokilometrech každý provozovatel letadel uvede tyto informace:

- 1) údaje identifikující provozovatele letadel, jak je stanoveno v příloze IV směrnice 2003/87/ES, a volací znak nebo jiný jednoznačný kód používaný za účelem řízení letového provozu, a příslušné kontaktní údaje;
- 2) název a adresu ověřovatele výkazu;
- 3) vykázaný rok;
- 4) odkaz na příslušný schválený plán monitorování a číslo jeho verze;
- 5) příslušné změny operací a odchylky od schváleného plánu monitorování v průběhu vykazovaného období;
- 6) registrační čísla letadel a typy letadel používaných v období, jehož se výkaz týká, k vykonávání činností v oblasti letectví podle přílohy I směrnice 2003/87/ES prováděných provozovatelem letadel;
- 7) zvolenou metodu výpočtu hmotnosti cestujících a odbavených zavazadel a rovněž nákladu a poštovních zásilek;
- 8) celkový počet osobokilometrů a tunokilometrů pro všechny lety uskutečněné v roce, jehož se výkaz týká, spadající do činností v oblasti letectví uvedených v příloze I;
- 9) pro každou dvojici letišť: kód ICAO obou letišť, vzdálenost (= vzdušná vzdálenost + 95 km) v km, celkový počet letů na dvojici letišť ve vykazovaném období, celkovou hmotnost cestujících a odbavených zavazadel (v t) během vykazovaného období na dvojici letišť, celkový počet cestujících během vykazovaného období, celkový počet cestujících počet kilometrů na dvojici letišť, celkovou hmotnost nákladu a poštovních zásilek (v t) během vykazovaného období na dvojici letišť, celkový počet tunokilometrů na dvojici letišť (t km).

8. OVĚŘENÍ

Kromě požadavků na ověření stanovených v oddíle 10.4 přílohy I vezme ověřovatel v úvahu tyto skutečnosti:

- úplnost údajů o letech a tunokilometrech v porovnání s údaji o letovém provozu, jako jsou údaje shromažďované agenturou Eurocontrol, s cílem ujistit se, že ve výkazu provozovatelů byly vzaty v úvahu pouze způsobilé lety,
- soulad mezi vykázanými údaji a dokumentací o hmotnosti a vyvážení.

U údajů o tunokilometrech činí úroveň závažnosti 5 %.“

TISKOVÉ OPRAVY**Oprava Směrnice Komise 2009/36/ES ze dne 16. dubna 2009, kterou se mění směrnice Rady 76/768/EHS týkající se kosmetických prostředků za účelem přizpůsobení přílohy III uvedené směrnice technickému pokroku**

(Úřední věstník Evropské unie L 98 ze dne 17. dubna 2009)

Strana 37, příloha, bod 3 má znít takto:

„3) V příloze III části 2 se zrušují referenční čísla 7, 9, 14, 18, 24, 28, 47, a 58.“

Oprava směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení Evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství

(Úřední věstník Evropské unie L 254 ze dne 30. září 1994)

(Zvláštní vydání v českém jazyce, kapitola 5, svazek 2, s. 232)

Strana 237 zvláštního vydání, čl. 8 odst. 1 třetí pododstavec:

místo: „Tato povinnost platí nezávisle na místě, kde se nacházejí, a rovněž po skončení jejich funkčního období.“

má být: „Tato povinnost platí nezávisle na místě, kde se nacházejí osoby uvedené v prvním a druhém pododstavci, a to i po skončení jejich funkčního období.“

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v *Úředním věstníku* L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je *Úřední věstník* vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k *Úřednímu věstníku* (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh *Úředního věstníku*. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro úřední tisky jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>